

Kukuruzi

Sara 1 tumara kroz kukuruze. Čelo joj krvari. Bijesna je i manta joj se.

SARA 1: Lejla!

Ni glasa.

SARA 1: Lejla, gdje si?!

Neko vrijeme je još doziva, a onda je uoči između stabljika kako navlači šorc.

SARA 1: Jesi ti normalna?

LEJLA 1: Šta? Rekla sam ti da sam na kap...

SARA 1: Na kap? Pa što ne kažeš, trebalo je da umremo jer se tebi piša!

LEJLA 1: Znaš da ne mogu da trpim!

SARA 1: Rekla sam ti da smo blizu! Mogla si da nas ubiješ!

LEJLA 1: Ne pretjeruj! Samo smo skrenule s puta...

SARA 1: Koji je tebi kurac? Uхватила si mi za volan, auto se zamalo prevrnulo, i ti mi kažeš da ja pretjerujem!

LEJLA 1: Znaš čega sam se sad sjetila, znaš onu Maju iz četvrtog b...

SARA 1: Ma boli me dupe za Maju iz četvrtog b! Muka mi je više od tvojih gluposti!

LEJLA 1: Mojih gluposti? A izvinite, nisam znala da razgovaram s finom gospođicom evropljankom...

SARA 1: Jebi se.

LEJLA 1: Nemoj mi sad jebi se. Tražila sam ti da mi učiniš uslugu, ti si pristala i sada ja za uzvrat moram da se ponašam kako se tebi sviđa, da imam kosu kakva se tebi sviđa, da nosim odjeću koja ti ne smeta... Da pričamo o čemu ti želiš, i govorim da je sve bilo divno krasno, pa i matura. I da, da zaboravim da imam crijeva i bešiku!

SARA 1: Šta ti meni sad pričaš?

LEJLA 1: Ti kao da si sve zaboravila. Kao da si slijepa.

SARA 1: Nisam slijepa, samo sam odrasla.

LEJLA 1: A je l? Kaži mi onda zašto ja imam motorolu na rasklapanje?

SARA 1: Vjerovatno jer si ti cool, a mi sa touchsrceen tehnikom smo svi glupi...

LEJLA 1: Zato jer je jedini telefon koji sam mogla sebi da priuštim. I radim kao konobarica jer je to jedini posao koji sam mogla da nađem. I sjedim sad ovdje s tobom jer mi je to bila jedina opcija. I zato izvini ako se nerviraš i dosađuješ ovdje, ali jebiga... To što si ti birala sve u životu, ne znači da svi ljudi mogu da izaberu.

SARA 1: Samo želim da stignem do Beča u jednom komadu.

LEJLA 1: Da stigneš? A šta je sa mnom? Ili ja nisam dio tvog putovanja. Sara putuje i stiže u komadu...

SARA 1: Prestani da lupetaš! Očito je da sam zbog tebe ovdje.

Sara krene, ali shvati da je Lejla ne slijedi.

SARA 1: I šta je bilo s Majom iz četvrtog b?

LEJLA 1: Ništa, za nju je Dejo pričao da je gurala kukuruz u sebe.

SARA 1: I ti vjeruješ Deji?

LEJLA 1: Ne vjerujem.

SARA 1: Pa koja je poenta?

LEJLA 1: Nema poente. Dosadna si s prokletim poentama.

SARA 1: Šta to znači?

LEJLA 1: Pa to da sve mora imati temu, ideju, mjesto radnje. Samo odrasti...

SARA 1: Ja da odrastem? Ti si nas skoro ubila jer ti se pišalo?

LEJLA 1: Eto vidiš. Opet dramiš jer ti je dosadno...

SARA 1: Čelo mi krvari!

LEJLA 1: I ja krvarim već tri dana pa se ne žalim.

SARA 1: Ja idem čupati jebeno auto iz kukuruza. Kad budeš spremna pridruži se.

LEJLA 1: Hoćeš da ti ispričam jednu priču, naravno bez poente?

Sara krene od nje.

LEJLA 1: Mjesto radnje kabinet matematike. Tema - pedofilija.

SARA 1: O čemu pričaš?

LEJLA 1: O profesoru matematike.

SARA 1: Šta s njim?

LEJLA 1: Napao me. Nkead u drugom srednje... Mislim glupo je reć napao, prije... naskočio na mene... Ko bijesna džukela. Počeo da me hvata...

SARA 1: I šta se desilo?

LEJLA 1: Ništa. Odgurnula sam ga i izašla. Da si mu vidjela facu... Mislim da mu je bilo gore nego meni.

SARA 1: Lejla... Trebalo je da kažeš nekome.

LEJLA 1: Kome? Ionako se ništa nije desilo.

SARA 1: Nebitno. On ti je bio profesor, a ti si bila maloljetna!

LEJLA 1: Imao je manje godina nego mi sad...

SARA 1: Nebitno! Poenta je...

LEJLA 1: Saro, rekla sam ti već- nema poente. A ti se sad ljutiš samo zato jer ti nisam rekla...

Sara opet krene. Ovaj put Lejla ide za njom.

LEJLA 1: Saro, čekaj!

SARA 1: Šta da čekam? Da mi ti objasniš kako je normalno da tridesetogodišnji krkan naskače na maloljetnice?

LEJLA 1: Nije sve tako jednostavno. Neki ljudi su prosto...

SARA 1: Šta, pedofili?

LEJLA 1: Usamljeni.

SARA 1: Neko mora da nas izvuče. Auto.

Lejla podigne palac kao da stopira.

SARA 1: Super. Još će nam stati neki manijak.

LEJLA 1: Barem ćeš konačno dobiti dobru priču.